

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 30 - Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, selskabsskatteoven og forskellige andre love (Nedsættelse af grænsen for finansielle aktiver i forbindelse med succession ved overdragelse af aktier og justering af rentefradragsbegrænsningsreglerne).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 25. november 2011.

Thor Möger Pedersen

/ Marianne Sigetty

Spørgsmål 1:

Hvilke forhold har ændret sig siden 2006, hvor Skatteministeriet i forbindelse med forhøjelse af grænsen i forhold til den såkaldte ”pengetankregel” fremhævede, at en forhøjelse af grænsen ville være gavnlig, jf. følgende citat fra det daværende lovforslag L 83 (folketingsåret 2006-07): ”Uanset forhøjelsen af grænsen i 2002 kan reglen stadig risikere at ramme virksomheder med reel erhvervsaktivitet. En virksomhed kan have et ønske om at have en god likviditet f.eks. til brug for opkøb, større investeringer eller udtræk til afgifter m.v. i forbindelse med generationsskiftet. En sådan likviditet bør ikke afskære muligheden for at kunne foretage et hensigtsmæssigt generationsskifte af virksomheden. Det afgørende må være, om der også foreligger reel erhvervsaktivitet i virksomheden. Reglen om ”pengetanke” bør ikke stille sig hindrende i vejen for, at reelle familieejede virksomheder kan generationsskiftes. Med forslaget om at forhøje 50%-grænsen til 75% forbedres sådanne erhvervsvirksomheders muligheder for at begå sig i konkurrencen med f.eks. kapitalfonde. Forslaget vil forbedre virksomhedsejernes muligheder for, at de kan overdrage deres virksomheder til familiemedlemmer og nære medarbejdere i stedet for at lade kapitalfonde overtage dem.”?

Svar:

Det er den tidligere VK-regering, der må stå til ansvar for, hvad der stod i lovforslagene i 2006. Jeg vil dog gerne kommentere indholdsmæssigt på spørgsmålet.

Satsen på 75 pct. blev fastsat, før den økonomiske krise indtraf. Dengang i de ”gode tider” kunne der være en vis fornuft i at give familieejede virksomheder incitament til at bygge relativt store kapitalbeholdninger op med henblik på at bruge dem til erhvervs-mæssige investeringer i ”dårlige tider”.

I tilknytning hertil finder regeringen, at der i den aktuelle økonomiske situation, hvor der netop er brug for dynamik og vækst i erhvervslivet, bør gives familievirksomhederne incitament til ikke at udvise overdreven forsigtighed i form af opbygning af uforholdsmæssigt store beholdninger af passive penge m.v. Der er efter regeringens opfattelse tværtimod behov for at kanalisere passive pengeanbringelser over i erhvervs-mæssige investeringer, som kan bidrage til vækst.

Dette er også baggrunden for, at jeg vil stille ændringsforslag om en overgangsordning, der giver virksomhederne mulighed for i en periode at vælge, om de i forhold til pengetankreglen vil vurderes over tre eller kun over det seneste år. På den måde får virksomhederne rimelig tid til at tilrettelægge en strategi for, hvordan de vil konvertere en del af de passive kapitalbeholdninger til erhvervsinvesteringer som et led i tilpasningen til den foreslåede pengetankgrænse på 25 pct.

Ejeren af virksomheden kan også vælge at udlodde en del af den passive kapitalbeholdning. Dette medfører en fremrykning af udbyttebeskatningen. Til gengæld mistes retten til succession ikke, hvis beholdningen sættes ned til mindre end 25 pct.

Foretager ejeren af virksomheden sig ikke noget i forhold til den passive kapitalbeholdning, mistes retten til succession, hvis pengetankgrænsen overskrides.

De virksomheder, der vælger de to sidstnævnte muligheder, bidrager ikke til vækst. Til gengæld kan den skærpede beskatning som følge af disse virksomheders adfærd vurderes positivt i forhold til regeringens ønske om, at erhvervslivet skal bidrage mere til finansieringen af velfærdssamfundet.